

Abies procera

Synonim łac.: *Abies nobilis*

jodła szlachetna

Ta roślina nie ma jeszcze galerii zdjęć.

Północnoamerykański gatunek jodły, wprowadzony do uprawy w Europie w pierwszej połowie XIX wieku, tworzący w ojczyźnie potężne drzewa osiągające do 80 m wysokości! W Polsce znane są drzewa o wysokości 25 m. Pokrój roślin szeroko stożkowaty. Pędy gęsto ułożone, owłosione, rdzawobrunatne. Igły sinozielone, do 3 cm długości, szczytówkowato ustawione na pędach. Szyszki bardzo duże, ciężkie, cylindryczne, osiągające do 30 cm długości i 10 cm średnicy, niedojrzałe zielonkawe, po dojrzeniu purpurowo brązowe. Gatunek o średnich wymaganiach uprawowych, dobrze rosnący na przeciętnych glebach i osłoniętych stanowiskach o wysokiej wilgotności powietrza. W Polsce jodła szlachetna najlepiej rośnie w województwach zachodnich i na wybrzeżu Bałtyku, gdzie polecana jest do sadzenia w dużych ogrodach i parkach, szczególnie w reprezentacyjnych miejscach.

autorzy: Wiesław Szydło; , Związek Szkółkarzy Polskich;

zasięg geograficzny

Zachodnia część Ameryki Północnej, od Waszyngtonu do Kalifornii.

grupa roślin

iglaste

grupa użytkowa

iglaste

forma

drzewo

siła wzrostu

wzrost typowy dla gatunku

pokrój

stożkowy

docelowa wysokość

od 15 m do 20 m

barwa liści (igieł)

szare, niebieskawe, srebrzyste

zimozieloność liści (igieł)

igły zimozielone

owoce

brązowe

ozdobne

szyszki, szyszkojagody

nasłonecznienie

stanowisko półcieniste

stanowisko słoneczne

wilgotność

podłoże umiarkowanie wilgotne

ph podłoża

odczyn lekko kwaśny do obojętnego

rodzaj gleby

przeciętna ogrodowa

walory

ciekawy pokrój

ozdobne szyszki/szyszkojagody

ozdobne z liści/igieł

roślina zimozielona

zastosowanie

ogrody przydomowe

parki

w grupach

soliter (pojedynczo)

strefa

6b

autorzy: Wiesław Szydło; , Związek Szkółkarzy Polskich;